

“Adalar Belediye Başkanlığı tarafından, İstanbul İli, Adalar İlçesi, Burgazada Mahallesi, 97 ada, 1 parsel sayılı taşınmaza (Sivriada) ilişkin olarak yapılan ve 644 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 13/A maddesi uyarınca Çevre ve Şehircilik Bakanlığının 11.07.2014 tarihli, 7019 sayılı oluru ile onaylanan 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı plan notu değişikliğinin iptali ile 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yapıtırılması Hakkında Kanuna 03.04.2013 tarihli, 6456 sayılı Kanunun 27. maddesi ile eklenen Ek 2. maddenin 3. fıkrasının Anayasanın 63. maddesine aykırı olduğundan bahisle itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesine gönderilmesi istemiyle Çevre ve Şehircilik Bakanlığına karşı açılan davada, dava konusu işlemin iptali yolunda İstanbul 3. İdare Mahkemesince verilen 06/05/2016 tarihli, E:2015/1057, K:2016/992 sayılı kararın temyizden incelenerek bozulması istemiyle verilen dilekçeler üzerine gönderilen dosya incelenerek işin gereği görüşüldü.

2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının “Anayasaya Aykırılığın Diğer Mahkemelerde İleri Sürülmesi” başlıklı 152 nci maddesinin birinci fıkrasında: “Bir davaya bakmakta olan mahkeme, uygulanacak bir kanun veya kanun hükmünde kararnamenin hükümlerini Anayasaya aykırı görürse veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varırsa, Anayasa Mahkemesinin bu konuda vereceği karara kadar davayı geri bırakır.” hükmü yer almaktadır.

03.04.2011 tarihli ve 27894 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun “Anayasaya aykırılığın mahkemelerce ileri sürülmesi” başlıklı 40. maddesinde, “Bir davaya bakmakta olan mahkeme, bu davada uygulanacak bir kanun veya kanun hükmünde kararnamenin hükümlerini Anayasaya aykırı görürse veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varırsa;

a) İptali istenen kuralların Anayasanın hangi maddelerine aykırı olduklarını açıklayan gerekçeli başvuru kararının aslını,

b) Başvuru kararına ilişkin tutanağın onaylı örneğini,

c) Dava dilekçesi, iddianame veya davayı açan belgeler ile dosyanın ilgili bölümlerinin onaylı örneklerini,

dizi listesine bağlayarak Anayasa Mahkemesine gönderir.

Taraflarca ileri sürülen Anayasaya aykırılık iddiası davaya bakan mahkemece ciddi görülmezse bu konudaki talep, gerekçeleri de gösterilmek suretiyle reddedilir. Bu husus esas hükümle birlikte temyiz konusu yapılabılır.

Genel Sekreterlik gelen evrakı kaleme havale eder ve keyfiyeti başvuran mahkemeye bir yazı ile bildirir.

Evrakın kayda girişinden itibaren on gün içinde başvurunun yöntemine uygun olup olmadığı incelenir. Açık bir şekilde dayanaktan yoksun veya yöntemine uygun olmayan itiraz başvuruları, Mahkeme tarafından esas incelemeye geçilmeksizin gerekçeleriyle reddedilir.

Esas Sayısı : 2018/70

Karar Sayısı : 2019/54

Anayasa Mahkemesi, işin kendisine noksansız olarak gelişinden başlamak üzere beş ay içinde kararını verir ve açıklar. Bu süre içinde karar verilmezse ilgili mahkeme davayı yürürlükteki hükümlere göre sonuçlandırır. Ancak, Anayasa Mahkemesinin kararı, esas hakkındaki karar kesinleşinceye kadar gelirse mahkeme buna uymak zorundadır.” hükmü yer almaktadır.

Uygulanacak Kanun kuralı, bakılmakta olan davayı yürütmeye, uyuşmazlığı çözmeye, davayı sona erdirmeye veya kararın dayanağını oluşturmaya yarayacak kuraldır.

3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanuna 03.04.2013 tarihli, 6456 sayılı Kanununun 27. maddesi ile eklenen Ek 2. maddenin 3. fıkrasında, “Yassıada ve Sivriada’da yapılacak olan planlama, imar ve inşaat uygulamaları ile diğer düzenlemeler 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu hükümlerine ve diğer mevzuatta yer alan kısıtlama ve prosedürlere tabi değildir.” düzenlemesine yer verilmiştir.

Uyuşmazlık konusu olayda, İstanbul İli, Adalar İlçesi, Burgazada Mahallesi, 97 ada, 1 parsel sayılı taşınmazı (Sivriada) kapsayan alanda yürürlükte bulunan 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planına ait plan notlarında, 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanunun Ek 2. maddesinin 3. fıkrasındaki hüküm çerçevesinde yapılan değerlendirmeler sonucu Çevre ve Şehircilik Bakanlığının 11.07.2014 tarihli, 7019 sayılı oluru ile değişiklik yapıldığı, dolayısıyla davaya konu plan notu değişikliğine ilişkin işlemin dayanağının anılan hüküm olduğu anlaşıldığından, 3996 sayılı Kanunun Ek 2. maddesinin 3. fıkrasının davada uygulanacak kural olduğu tartışmasızdır.

2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının:

“Cumhuriyetin nitelikleri” başlıklı 2. maddesinde; “Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devletidir.” hükmü,

“Devletin temel amaç ve görevleri” başlıklı 5. maddesinde; “Devletin temel amaç ve görevleri, Türk milletinin bağımsızlığını ve bütünlüğünü, ülkenin bölünmezliğini, Cumhuriyeti ve demokrasiyi korumak, kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmaktır.” hükmü,

“Kanun önünde eşitlik” başlıklı 10. maddesinde; “Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar.” hükmü,

“Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü” başlıklı 11. maddesinde; “Anayasa hükümleri, yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını ve diğer kuruluş ve kişileri bağlayan temel hukuk kurallarıdır. Kanunlar Anayasaya aykırı olamaz.

“ hükmü,

“Kıyılardan yararlanma” başlıklı 43. maddesinde; “Kıyılar, Devletin hüküm ve tasarrufu altındadır. Deniz, göl ve akarsu kıyılarıyla, deniz ve göllerin kıyılarını çevreleyen sahil şeritlerinden yararlanmada öncelikle kamu yararı gözetilir. Kıyılarla sahil şeritlerinin, kullanılış amaçlarına göre derinliği ve kişilerin bu yerlerden yararlanma imkan ve şartları kanunla düzenlenir.” hükmü,

“Sağlık hizmetleri ve çevrenin korunması” başlıklı 56. maddesinde; “Herkes, sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkına sahiptir. Çevreyi geliştirmek, çevre sağlığını korumak ve çevre kirlenmesini önlemek Devletin ve vatandaşların ödevidir.” hükmü,

“Tarih, kültür ve tabiat varlıklarının korunması” başlıklı 63. maddesinde; “Devlet, tarih, kültür ve tabiat varlıklarının ve değerlerinin korunmasını sağlar, bu amaçla destekleyici ve teşvik edici tedbirleri alır.” hükmü ile,

“Yargı yolu” başlıklı 125. maddesinde; “ İdarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır.” hükmü yer almaktadır.

Anayasanın 5., 43., 56. ve 63. maddeleriyle Devlete verilen görevlerin tarih, kültür ve tabiat varlıkları ile kıyılara ilişkin olarak getirilen düzenlemelerle ve imar mevzuatıyla getirilen düzenlemelerle yaşama geçirileceğinde kuşku bulunmaması gerekir.

Anayasanın verdiği görev ve yetki kapsamında, deniz, tabii ve suni göl ve akarsu kıyıları ile bu yerlerin etkisinde olan ve devamı niteliğinde bulunan sahil şeritlerinin doğal ve kültürel özelliklerini gözeterek koruma ve toplum yararlanmasına açık, kamu yararına kullanma esaslarını tespit etmek amacıyla 04.04.1990 tarihli, 3621 sayılı Kıyı Kanunu, korunması gerekli taşınır ve taşınmaz kültür ve tabiat varlıkları ile ilgili tanımları belirlemek, yapılacak işlem ve faaliyetleri düzenlemek, bu konuda gerekli ilke ve uygulama kararlarını alacak teşkilatın kuruluş ve görevlerini tespit etmek amacıyla da 21.07.1983 tarihli, 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu düzenlenerek yürürlüğe konulmuştur. Aynı şekilde kişilerin sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkının korunması ve çevrenin geliştirilmesi amacıyla başta 3194 sayılı İmar Kanunu olmak üzere imara ilişkin tüm mevzuatta oldukça ayrıntılı düzenlemelere, bir takım kısıtlayıcı hükümlere ve prosedürlere yer verilmiştir.

3621 sayılı Kıyı Kanununda yer alan kıyıların, herkesin eşitlik ve serbestlikle yararlanmasına açık olduğuna ve uygulama imar planı kararı ile yapılabilecek bir takım yapılar hariç buralarda yapı yapılmasının kesinlikle yasak olduğuna ilişkin düzenleme (m. 6) ile 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununda yer alan, koruma bölge kurullarınca sit alanı olarak ilan edilen alanlarda koruma amaçlı imar planlarının yapılmasına ve bu planların da koruma bölge kurullarından alınacak uygun görüş doğrultusunda onaylanmasına ilişkin düzenlemeler (m. 17) kıyılarda ve korunması gereken alanlarda yapılacak planlama faaliyetlerini kısıtlayan ve prosedüre bağlayan düzenlemelerden bazılarıdır.

Dosyanın incelenmesinden; Prens Adalarının en uzağı olan, 183.875,00 m2 yüz ölçümüne sahip tek parselden oluşan, mülkiyeti hazine adına kayıtlı Sivriada'nın 2012 yılına kadar askeri alan olarak kullanıldığı, prens adalarının tamamının 10.11.1979 tarihli, 11572

sayılı Kültür Bakanlığı Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu Başkanlığı kararı ile doğal ve tarihi sit olarak ilan edildiği, 09.12.2009 tarihli, 2201 sayılı İstanbul V Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Kararı ile Sivriada'nın II. derece doğal ve III. derece arkeolojik sit alanı olarak belirlendiği, yine aynı bölge kurulunun 27.01.2011 tarihli, 3027 sayılı kararıyla Sivriada'da bulunan manastır, kilise ve sarnıç kalıntılarının korunması gerekli kültür varlığı olarak tescil edilerek koruma grubunun "I" olarak belirlendiği, Maliye Bakanlığı Milli Emlak Genel Müdürlüğünün 03.10.2012 tarihli, 25955 sayılı yazısıyla Sivriada'nın Milli Savunma Bakanlığına olan tahsisinin kaldırılarak, kültür ve turizm amaçlı kullanılmak üzere Kültür ve Turizm Bakanlığına tahsisinin yapıldığının bildirildiği, İstanbul V Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 08.03.2013 tarihli, 1060 sayılı kararıyla Sivriada'nın mevcut yapısı itibariyle tarihi sit özelliği taşımadığına karar verildiği, tüm bu süreçlerin Kültür ve Turizm Bakanlığınca Sivriada'da kentsel tasarım projesine dayalı kültür ve turizme ilişkin kamu projesi gerçekleştirilmesi amacını taşıdığı, sürecin amaçlandığı şekilde gerçekleştirilebilmesi adına 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yapılması Hakkında Kanuna 03.04.2013 tarihli, 6456 sayılı Kanununun 27. maddesi ile, "Kültür ve Turizm Bakanlığı, Yassıada ve Sivriada'da bu Kanun kapsamında, 4 üncü maddenin üçüncü fıkrasındaki düzenlemeye tabi olmaksızın, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına veya üst kuruluşlarına doğrudan sözleşme yapma suretiyle kültürel ve turizm amaçlı yatırım ve hizmetler yaptırabilir. Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya üst kuruluşları, bu madde kapsamındaki yatırım ve hizmetleri kendileri yapabileceği gibi başka şirketler vasıtasıyla da yaptırabilir. Bu şirketlerin daha önce yap-işlet-devret projesi üstlenmiş olması bu madde kapsamında yeni bir proje yüklenilmesine engel değildir. Yassıada ve Sivriada'da yapılacak olan planlama, imar ve inşaat uygulamaları ile diğer düzenlemeler 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu hükümlerine ve diğer mevzuatta yer alan kısıtlama ve prosedürlere tabi değildir." hükümlerini havi Ek 2. maddenin eklendiği, bu kapsamda Sivriada'nın askeri alan olan kullanımının turizm ve kültürel tesis alanına dönüştürülmesine ilişkin olarak hazırlanan ilk 1/1000 ölçekli koruma amaçlı uygulama imar planı ile 1/5000 ölçekli koruma amaçlı nazım imar planının Çevre ve Şehircilik Bakanlığının 17.06.2013 tarihli, 6088 sayılı oluru ile onaylandığı, askı süresi içerisinde bu planlara yapılan itirazların 08.10.2013 tarihli, 10002 sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığı oluru ile reddedilerek plan notlarında bazı değişiklikler yapılmak suretiyle koruma amaçlı nazım ve uygulama imar planlarının yeniden onaylandığı, son olarak Kültür ve Turizm Bakanlığı Yatırım ve İşletmeler Genel Müdürlüğünün 09.05.2014 tarihli, 91023 sayılı ve 12.06.2014 tarihli, 114398 sayılı yazıları ile 08.10.2013 tarihli, 10002 sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığı oluru ile onaylanan planların 3996 sayılı Kanununun Ek 2. maddesinin 3. fıkrası hükümleri doğrultusunda tekrar incelenmesi ve bazı plan notlarında değişiklik yapılmasının istenilmesi üzerine de davaya konu Çevre ve Şehircilik Bakanlığının 11.07.2014 tarihli, 7019 sayılı oluru ile 1/1000 ölçekli koruma amaçlı uygulama imar planının plan notlarındaki, imar uygulamalarında Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Bölge Kurulunun onayının alınması şartını arayan düzenlemelerin kaldırılması şeklinde karar alındığı anlaşılmaktadır.

3621 sayılı Kıyı Kanunu ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu başta olmak üzere tüm imar mevzuatının planlama faaliyetleri ile ilgili olarak getirdiği kısıtlayıcı hükümlerin ve prosedürlerin nihai amacının kamu yararı olduğu dikkate alınarak 3996 sayılı Kanununun Ek 2. maddesinin 3. fıkrasındaki düzenleme dayanak alınmak suretiyle hazırlanan planlar incelendiğinde:

Esas Sayısı : 2018/70

Karar Sayısı : 2019/54

1- Anılan hüküm kapsamında Kültür ve Turizm Bakanlığınca Sivriada'da kentsel tasarım projesine dayalı kültür ve turizme ilişkin kamu projesi gerçekleştirilmesi amacıyla imar planlarının yapıldığı ifade edilse de bu proje ve planların kişilerin Sivriada kıyılarından serbestçe yararlanma hakkını ortadan kaldırmasının kaçınılmaz olduğu,

2- Kıyılarda ne tür yapılar yapılabileceği 3621 sayılı Kanunda sınırlı bir şekilde belirtilmişken anılan hükmün kamu yararına aykırı olacak şekilde bu sınırların aşılmasına neden olabileceği,

3- Bu hükmün tarih, kültür ve tabiat varlıklarının korunması amacıyla Anayasal düzenlemeler çerçevesinde çıkarılan 2863 sayılı Kanunun getirdiği kısıtlayıcı düzenlemeleri ve prosedürleri de bertaraf ettiği,

4- Sivriada'da yapılacak imar uygulamalarının imar mevzuatına uygun olma koşulunu ortadan kaldırdığı ve uygulamaların mevzuata uygunluğunun idari kurullarca denetimini olanaksız kılmak suretiyle imar hukukunda denetimsiz bir alan oluşmasına sebep olduğu, bu durumun da Devletin bu konudaki gözetim ve denetim görevini yerine getirmesine engel oluşturduğu, nitekim yapılan son imar planıyla 2863 sayılı Kanunun korunacak alanlar için öngördüğü imar uygulamalarının koruma bölge kurullarınca onaylanması şartını kaldırmasının bunu açık bir şekilde gösterdiği,

Anlaşılmıştır.

Anayasanın 5., 43., 56. ve 63. maddelerinde ifadesini bulan ödevlerin somut tedbirlerle nasıl yerine getirileceği Kanun Koyucunun takdirinde ise de söz konusu ödevler yerine getirilirken idarenin Sivriada'da yapacağı planlama, imar ve inşaat uygulamaları ile diğer düzenlemelerin 3621 sayılı Kıyı Kanunu hükümlerine ve tüm imar mevzuatını kapsayacak şekilde diğer mevzuatta yer alan kısıtlama ve prosedürlere tabi tutulmamasını sağlayan 3996 sayılı Kanunun Ek 2. maddesinin 3. fıkrasındaki düzenlemenin Anayasanın 5., 43., 56. ve 63. maddelerine aykırılık oluşturduğu açıktır.

Hukuk devleti, tüm işlem ve eylemleri bağımsız yargı denetimine açık, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurmayı ve sürdürmeyi amaç edinmiş, Anayasa ve hukukun üstün kurallarına bağlılığa özen gösteren devlettir. Hukuk devleti ilkesinin öğeleri arasında yasaların kamu yararına dayanması, kuralların herkes için konulması, kamu düzeninin kurulması ve korunması amacıyla bu kurallarda adalet ve hakkaniyet ölçütlerinin de göz önünde tutulması gerekir (Anayasa Mahkemesinin 22/07/2008 tarihli, E2008/39, K:2008/134 sayılı kararı). Bu yapıyla, 3996 sayılı Kanunun Ek 2. maddesinin 3. fıkrasındaki düzenlemeyle, Sivriada'da idareye 3621 sayılı Kıyı Kanunu hükümlerine ve tüm imar mevzuatındaki kısıtlama ve prosedürlere tabi olmaksızın planlama yetkisi verilmesi hukuk devleti ilkesi ile bağdaşmaz. Ayrıca anılan hüküm kişilerin kıyılardan serbestçe yararlanma hakkını ortadan kaldırabilecek mahiyette olduğundan Türkiye Cumhuriyetinin insan haklarına saygılı bir hukuk devleti olduğu ilkesiyle de bağdaşmamaktadır. Dolayısıyla anılan düzenleme, Anayasanın 2. maddesine de aykırıdır.

İdareye, 3621 sayılı Kıyı Kanunu hükümlerine ve tüm imar mevzuatındaki kısıtlama ve prosedürlere tabi olmamak suretiyle sınırlara uymama yetkisi veren bir düzenlemenin varlığı, idarenin hukuksal sınırlar içinde kalıp kalmadığının denetlenmesini güçleştireceğinden (Anayasa Mahkemesinin 22/07/2008 tarihli, E:2008/39, K:2008/134 sayılı

Esas Sayısı : 2018/70

Karar Sayısı : 2019/54

kararı) 3996 sayılı Kanunun Ek 2. maddesinin 3. fıkrasındaki düzenleme Anayasanın 125. maddesine de aykırıdır.

3996 sayılı Kanunun Ek 2. maddesinin 3. fıkrasındaki düzenleme ile durumu özdeş olan alanlar arasında farklılık oluşturulmak suretiyle eşitlik ilkesine aykırı hüküm getirildiği, Yassıada ve Sivriada'nın, mülkiyeti hazineye ait diğer taşınmazlardan, kıyı alanlarından ve korunması gereken varlıklardan, Kıyı Kanunu ve imar mevzuatının uygulanması açısından (planlama faaliyetlerinde), farklı ve ayrıcalıklı bir hukuki rejime tabi tutulduğu anlaşıldığından anılan düzenlemenin Kanun önünde eşitliği düzenleyen Anayasanın 10. maddesine de aykırı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Nitekim Anayasa Mahkemesi de vermiş olduğu bir çok kararda aynı durumda olanlar için farklı düzenlemeler yapılmasının eşitlik ilkesine aykırılık oluşturacağını ifade etmiştir (Anayasa Mahkemesinin 17/03/2004 tarihli, E:2001/282, K:2004/34 sayılı kararı).

Öte yandan, bir Kanun hükmünün Anayasanın herhangi bir kuralına aykırılığının tespiti Kanunların Anayasaya aykırı olamayacağını düzenleyen Anayasanın 11. maddesine de aykırılığı sonucunu doğuracağından (Anayasa Mahkemesinin 03/06/1988 tarihli, E:1987/28, K:1988/16 sayılı kararı) Anayasanın 2., 5., 10., 43., 56., 63. ve 125. maddelerine aykırı olduğu tespit edilen 3996 sayılı Kanunun Ek 2. maddesinin 3. fıkrasındaki düzenlemenin Anayasanın 11. maddesine de aykırı olduğu açıktır.

Açıklanan nedenlerle ve bir davaya bakmakta olan mahkemenin, o dava sebebiyle uygulanacak bir Kanun hükmünün Anayasaya aykırı olduğu kanısına götüren görüşünü açıklayan kararı ile Anayasa Mahkemesine başvurulması gerektiğini düzenleyen Anayasanın 152. ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun 40. maddesi gereğince, 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yapıtırılması Hakkında Kanuna 03.04.2013 tarihli, 6456 sayılı Kanunun 27. maddesi ile eklenen Ek 2. maddenin 3. fıkrasının, "Sivriada'da yapılacak olan planlama, imar ve inşaat uygulamaları ile diğer düzenlemeler 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu hükümlerine ve diğer mevzuatta yer alan kısıtlama ve prosedürlere tabi değildir." düzenlemesine ilişkin (davada uygulanacak kural olan) kısmının iptali istemiyle, Anayasa'nın 2., 5., 10., 11., 43., 56., 63. ve 125. maddelerine aykırı olduğu kanısına ulaşılması nedeniyle, davacı Adalar Belediyesi'nin dava dilekçesindeki itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmesi talebi de dikkate alınarak, re'sen Anayasa Mahkemesine başvurulmasına ve Anayasa Mahkemesince verilecek olan kararın gecikmesi halinde hem yargısal hem de kamusal anlamda giderilmesi güç veya olanaksız zararlar doğabileceği göz önünde bulundurularak esas hakkında karar verilinceye kadar itiraz konusu kuralın yürürlüğünün durdurulmasına karar verilmesinin istenilmesine, dosyada bulunan konuyla ilgili belgelerin ve başvuru kararına ilişkin tutanağın onaylı birer örneğinin Anayasa Mahkemesi Başkanlığına gönderilmesine, uyuşmazlığın esasının Anayasa Mahkemesince bu konuda verilecek karardan sonra incelenmesine, 20/02/2018 tarihinde oybirliğiyle karar verildi."